

beskikket af ministeren efter indstilling fra akademirådet ved det kongelige akademi for de skønne kunster og tre andre af ministeren beskikkede medlemmer, hvoraf det ene skal opfylde de almindelige betingelser for udnævnelse til landsdommer. Beskikkelserne gælder for 5 år.“

Til § 6.

Af *ministeren for kulturelle anliggender*, tiltrådt af *flertallet* under nr. 1:

4) I stk. 1 erstattes ordene „mod offentlig gade, vej eller plads“ af ordene: „mod gade, vej eller plads i bymæssige bebyggelser“.

Af *mindretallet* under nr. 3:

5) I stk. 1 udgår ordene „mod offentlig gade, vej eller plads“.

Af *ministeren for kulturelle anliggender*, tiltrådt af *flertallet* under nr. 1:

6) I stk. 2, 3. punktum, ændres ordet „kan“ til: „skal“.

Bemærkninger.

Til ændringsforslag nr. 1.

Ændringen tilsigter at tydeliggøre på samme måde som i den nuværende lovtæst, at akademiets repræsentant skal være bygningskyndig.

Til ændringsforslag nr. 2.

I bemærkningerne til lovforslaget var anført, at de 2 henholdsvis af Københavns kommune sammen med Den danske Købstadforening og af De samvirkende Sognerådsforeninger sammen med Bymæssige Kommuner udpegede medlemmer af Det særlige Bygningssyn eventuelt kunne være ejere eller brugere af fredede ejendomme. Forslaget tilsigter at imødekomme et ønske om, at ejer- eller brugerrepræsentationen lovfæstes.

Til ændringsforslag nr. 3.

Formuleringen svarer til § 3, stk. 2, i det i samlingen 1964-65 fremsatte lovforslag, bortset fra at det — som i det nu forelig-

gende lovforslag — er foreslået, at rigsantikvaren skal være født formand for bygningssynet. Mindretallet vil anse det for en saglig svækkelse af bygningssynet, om det udvides med medlemmer indstillet af de kommunale organisationer, og må mene, at der indføres helt uvedkommende synspunkter i lovgivningen, når det nu ved ændringsforslag nr. 2 foreslås, at de nævnte medlemmer skal være brugere eller ejere af fredede bygninger. Med hensyn til det af kunstakademiet indstillede medlem forekommer det sandsynligt, at vedkommende i de fleste tilfælde vil have arkitektuddannelse, men akademirådet bør ikke afskæres fra at udpege f. eks. en kunst- eller stilhistoriker med anden uddannelse.

Til ændringsforslag nr. 4.

Forslagets hidtidige formulering kunne rejse tvivl om bestemmelsens rækkevidde med hensyn til, om ordet „offentlig“ skulle forstås i færdselslovens forstand som offentlig tilgængelig eller i vejbestyrelseslovens forstand (§ 1) som optaget som offentlig vej i kommunens vejfortegnelse. Dette er ved udadelelsen af ordet „offentlig“ løst således, at alle facader er beskyttede. Man undgår således, at det i forhold til beskyttelsesinteressen tilfældige kriterium om vejens status kommer til at spille nogen rolle.

Endvidere måtte den hidtidige formulering af forslaget medføre tvivl med hensyn til bygninger beliggende på landet. For at undgå disse tvivlsspørgsmål foreslås facadebeskyttelsen indskrænket til kun at omfatte bygninger i bymæssig bebyggelse.

Til ændringsforslag nr. 5.

Ved ændringsforslaget beskyttes samtlige B-fredede bygningers facader, uanset om de i øjeblikket vender ud til en vej, og beskyttelsen vil også omfatte bygninger på landet. Den udvidelse af B-fredningens virkninger, der sker herved, synes nødvendig, for at formålet med fredningen — at bevare en bygning af særlig arkitektonisk værdi — kan opnås.

Til ændringsforslag nr. 6.

Den nuværende bygningsfredningslov udtaler med hensyn til påtænkte ombygningsarbejder ved A-fredede bygninger, at ud-